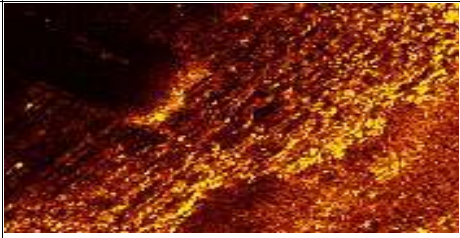
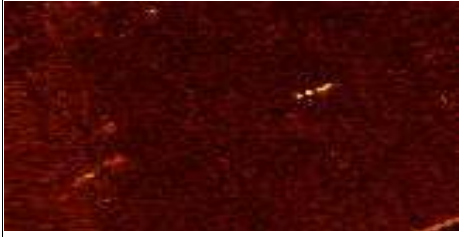
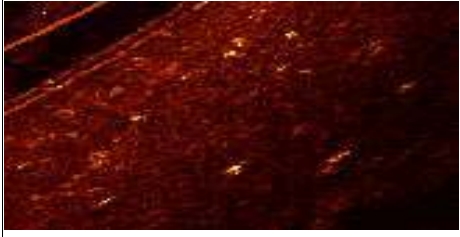
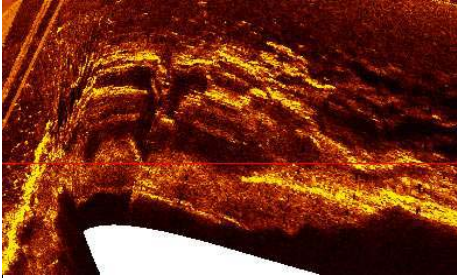
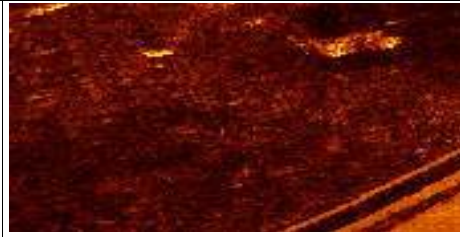
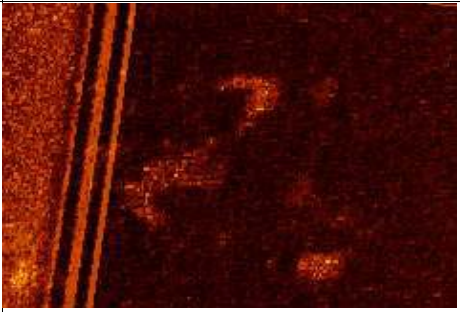
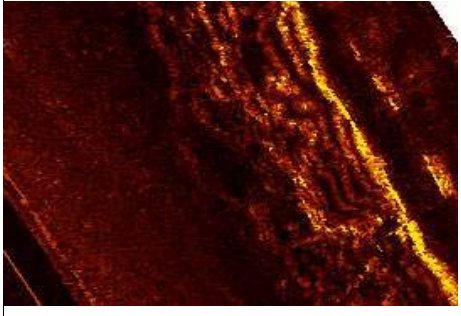
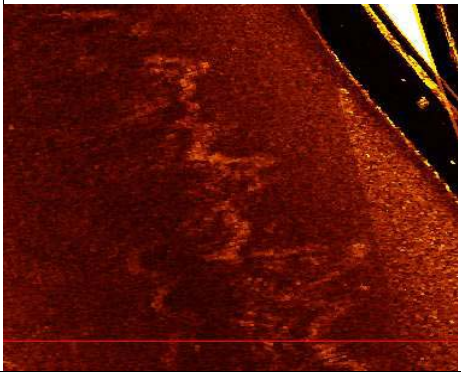
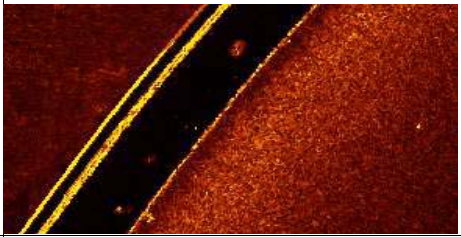
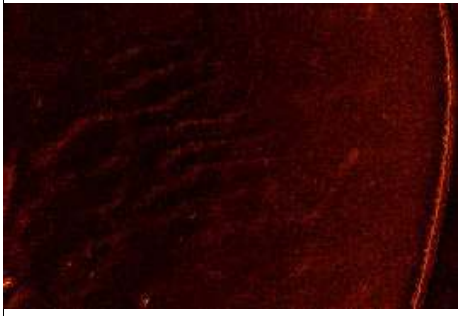

Taulukko 1: Viistokaikuluotaimella havaittujen kohteiden tyypit

Kohdetyyppi	Lukumäärä	Huom.	Esimerkki
Kasvusto	43	Lähinnä alueita alueen pohjoispäässä	
Puu	206	Eri pituisia, pitkulaisia kohteita, joista osa näkyy selvästi ja osa heikommin. Jotkut puut saattavat olla sedimentin sisällä.	
Kivi	211	Lähinnä pistemäisiä, koot 0,5-5 metriä. Osa voi olla myös kaloja.	
Kallio	12	Alueita, joiden muoto paljastaa yhtenäisen, kovan pinnan.	
Kivikko	1	Alue, jossa on paljon kiviä	
Kalaparvi	11	Epämääräisen muotoisia, reunoiltaan epätarkkoja	

Moreenia?	6	Järven itärannalla. Kaikkia kohteita ei ole merkitty. Antaa voimakkaan, mutta epätasaisen kaiun. Saattaa olla myös rantaviivasta veden pinnan kautta takaisin heijastuva valekaiku, jonka leveys riippuu pohjan kaltevuudesta.	
Häiriö		Syntyy todennäköisesti veden pinnan tai harppauskerroksen heijastumana	
Katvealue		Suoraan anturin alapuolella on sokea alue. Vasen keltainen viiva on anturin kulkureitti, seuraava viiva on veden pinta ja kolmas pohjan alkukohta. Mustan alueen sisällä näkyvät kaiut tulevat välivedessä uivista kaloista tai pohjan yläpuolelle kohoavista kohteista.	
Aaltokuvioita		Mielenkiintoisia aaltokuvioita esiintyy pohjalla paikoin rantakallioiden juurella. Lienevätkö jääkauden aikaisen suuren virran pohjalle syntyneitä? Aallon väli on n. 2-3 metriä.	
Yhteensä	490		

Syvyysmittaukset osoittivat, että järven suurin syvyys on n. 12,5 metriä. Ajolinjat suunniteltiin ensisijaisesti viistokaikuluotauksen ehdoilla, joten syvyyspisteet eivät jakautuneet aivan ihanteellisesti käyrin piirtämistä ajatellen. Tällä ei kuitenkaan ole kovin suurta merkitystä, sillä järven pohja viettää melko tasaisesti kohti syvintä pistettä. Järven syvyyskartta on esitetty liitteessä 4.